

In dankbare herinnering aan

MARIE JANSSEN-KERSTEN

Marie van Jek

weduwe van
Gerrit Janssen

* 26 - 7 - 1936
Groesbeek

† 30 - 6 - 2024
Groesbeek

Lena † en Tonnie
Dennis en Kelly
Chantal en Dennis
Dani

Marco en Miranda
Indy en Tim
Jada en Jesper

Mam, schoonmoeder, oma en overgrootmoeder van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend. Je was en blijft een onvergetelijk lief mens. Moge het je goed gaan op de grote reis en moge God geven dat je pap en Lena ontmoet. En dat ook wij elkaar eens weer zullen tegenkomen.

Toen Marie, ons mam en oma, op 27 juni te horen kreeg dat ze ernstig ziek was, wist ze dat dit haar laatste stukje op aarde was. Ze was er niet bang voor. Ze wist dat het zwaar werd en hoopte dat het niet te lang zou gaan duren. Ze is vredig in ons midden gestorven.

Marie werd geboren als het 5^e van de 11 kinderen van Jan Kersten en Stien Tüss. In dat grote gezin ontwikkelde ze haar grote hart. Ze leerde er eerlijkheid en oprechtheid, zich echt bekommeren om anderen, geven en delen, hard werken, maar ook feesten en uitgaan, van zich afpraten en zeggen waar het opstaat. Daarom was ze ook een vredesduif. Als er iets was, ging ze er op af. Zo heeft ze heel wat conflicten weer recht gepraat. Bij Marie wist je wat je aan haar had. Ze hield niets achter.

Na haar school ging ze werken bij de Jelsma en samen met haar zus Miene bij haar broer Gerrit in de friettent. Op haar 16^e leerde ze Gerrit kennen. Pas 6 jaar later gingen ze inwonen op 't Herwendaal, waar Lena werd geboren. Hun thuis werd de Goudenregenstraat. Daar werd Marco geboren. Het ongeluk van pap, waardoor hij lang in coma lag, veranderde hun leven. Mam ging werken, pap bleef thuis. Maar ze genoten ook: van het voetbal, van carnaval en kermis, van de vele feesten in gezin en familie, van kleinkinderen en achterkleinkind en vooral van het plezier en de humor onder elkaar. Hun huis was een heilig huisje, waar vaak bezoek was. En de zondagse soep sloeg niemand van ons over.

Mam en oma, groot was je verdriet bij het overlijden van pap in 2017 en nog groter enkele jaren later in '22 toen je zus Annie en je dochter Leentje zo kort na elkaar overleden. Toch bleef je overeind. Je bleef het hartelijke liefdevolle middelpunt van ons gezin. Je geloof, je gezin en familie, de thuiszorg en vele mensen om je heen waren daarbij je steun. Daarvoor hartelijk dank.